

PREDSTAVLJAMO VAM

HAJRAT

CENTAR ZA HUMANITARNI RAD

HAJRAT GRADI, HRANI, POMAŽE...

Nije musliman onaj ko zanoći sit, a njegov komšija gladan. (Hadis)

Poštovani čitaoci, ovu brošuru tematski posvećujemo jednoj od najvažnijih ustanova Islamske zajednice, a to je Centar za humanitarni rad Hajrat.

Zašto jedna od najvažnijih? Svakodnevno svjedočimo da postoji veliki broj naših sugrađana i komšija koji nemaju prehraniti se danas i koji ne znaju kako će sebe i svoje porodice prehraniti sutra. Zar naš Poslanik a.s. nije rekao: „Nije musliman onaj ko zanoći sit, a njegov komšija gladan.“ Ona nam pomaže da opstanemo kao muslimani. Da naši komšije ne zanoće gladni.

Od najvažnijih projekata koje ova ustanova nosi jesu vakufske kuhinje. Prva vakufska kuhinja otvorena je 2009. godine u Novom Pazaru, a ubrzo potom u Tutinu, Sjenici, Prijepolju, Brodarevu, Priboju i Novoj Varoši.

Od svog osnivanja Hajrat je sagradio više od stotinu kuća, ne samo u Sandžaku već i u BiH, Crnoj Gori, na Kosovu i dr.

Hajrat se odaziva na akcije pomoći bolesnima, pomaže u pribavljanju ogrjeva u hladnim danima, pomaže samohranim majkama, siromašnima koji žive na selu u nabavci stoke i drugih potrepština, stipendiranju učenika i studenata i dr. Hajrat je realizirao i akcije sunećenja dječaka širom Srbije.

U mjesecu Ramazanu sve akcije Hajrata su intenzivirane, naročito na polju organizacije iftara.

Posebno su važne akcije Hajrata prilikom poplava, zemljotresa i drugih vremenskih nepogoda, kao i prilikom velikog priliva azilanata iz Sirije i drugih ratom zahvaćenih zemalja.

Ovo su samo neki od segmenata u kojima Hajrat djeluje. Svakako da se u jednom broju nisu mogle ni pobrojati aktivnosti, a kamoli adekvatno predstaviti. Zato smo se odlučili prezentirati one najznačajnije. Tako u ovom broju imate na skoro trideset stranica predstavljen CHR Hajrat, uz intervju sa direktorom ove ustanove i velikim humanitarcem Mirsad-ef. Bećirovićem.

Podsjećamo, također, da CHR Hajrat u saradnji sa Sandžak televizijom ima redovnu emisiju „Hajrat TV“ kada se predstavljaju aktuelne akcije Hajrata, gdje se svi gledaoci pozivaju na učešće u tim akcijama.

Centar za humanitarni rad Hajrat djeluje intenzivno i u Južnom Sandžaku. Ovim uvodom želimo Vas zainteresirati i pozvati da se na našim narednim stranicama detaljno upoznate sa radom Hajrata.

VAKUFSKE KUHINJE

NOVI PAZAR

Prva vakufska kuhinja otvorena je 2009. godine u Novom Pazaru. Najzaslužniji za početak djelovanja je muftija Muamer-ef. Zukorlić koji je u to vrijeme bio na čelu Islamske zajednice, a danas je narodni poslanik u Skupštini Srbije. Na njegov prijedlog i počele su sa radom. Danas muftija dr. Mevlud-ef. Dudić aktivno podržava i promovira njihov rad. I u ovoj, kao i u svim ostalim vakufskim kuhinjama u Sandžaku, vrši se podjela hrane za one kojima je najpotrebnija. Mešihat IZ-e u Srbiji jedini je na Balkanu koji je kuhinje otvorio s jednim ciljem - da ne bi bilo gladnih. U vrijeme Ramazana organiziraju se u svim vakufskim kuhinjama iftari uz vruće pitice. Mnogo je korisnika, a brojka onih koji dolaze po svoje obroke i odnose porodicama da bi se prehranili, obzirom na tešku ekonomsku situaciju, nažalost, neprestano se povećava. CHR Hajrat i Mešihat, inače, kroz sve kuhinje u Sandžaku brinu o više od dvije i po hiljade ljudi dnevno.

VAKUFSKE KUHINJE

TUTIN

Hajrat i Islamska zajednica svim sna-gama nastoje obezbijediti i u Ramazanu i mimo ovog posebnog mjeseca namirni-ce kako bi kuhinje radile bez prestanka.

Direktor Hajrata zahvaljuje Uzviše-nom Allahu dž.š. koji je dao snage i po-dario moći, kao i svim vjernicima, dona-torima koji nesebično izdvajaju od svojih porodica da bi se ljudi hranili u vakufskim kuhinjama.

I zato, kada sjednete za svoje sofre prisjetite se onih koji nemaju. Učite dove da i njima Allah dž.š. podari imetka kako bi imali dostojanstven zalogaj. Treba ista-ći da su vrata vakufskih kuhinja otvorena za sve koji nisu u mogućnosti prehraniti svoje porodice, ne gledajući pritom na ime i prezime. U kuhinjama se hrane ne samo Bošnjaci, već i pravoslavci, Romi, Albanci... Cilj je jedan - da niko nije gla-dan

VAKUFSKE KUHINJE

SJENICA

Svakodnevno radi i vakufska kuhinja u Sjenici. Uz podršku Allaha dž.š. i vjernika, ljudi koji znaju šta znači nahraniti gladnog uspijevaju u tome.

„Koristim i ovu priliku da se zahvalim svima onima koji daju, pomažu. Molim Allaha dž.š. da ih obaspe Svojom milošću, podari im svako dobro kako na ovom tako i na budućem svijetu“ - kaže direktor CHR Hajrat Mirsad-ef. Bećirović

VAKUFSKE KUHINJE

NOVA VAROŠ

Kada se pred vakufsku kuhinju pojavi auto Hajrata sa hranom i gajbama hljeba, sreći korisnika nema kraja. Zahvaljuju Hajratu, dobrim ljudima, jer gotovo da u ovom gradiću u Sandžaku niko ne radi. Vakufska kuhinja jedino je mjesto gdje su sigurni da će odnijeti kućama svoju koru hljeba i obrok. A svaki od korisnika dočekan je s osmijehom. I ne štedi se kada se kutijačom sipa hrana. Abdullah ibn Amr r.a. kaže da je neki čovjek upitao Vjerovjesnika s.a.v.s.: „Šta je po islamu najbolje činiti?“ „Da nahraniš nekog i da nazivaš selam onome koga poznaješ i koga ne poznaješ“ - odgovorio je Poslanik a.s.

VAKUFSKE KUHINJE

PRIBOJ

Vakufska kuhinja u Priboru mnogo znači, jer je u tom gradu posebno teška situacija gdje veliki broj ljudi ne radi. Svima je stalo da se održi rad vakufskih kuhinja. Jedan od najvećih sevapa je nahranići gladnog čovjeka. Apeluju da se podrži rad kuhinja i nastavi sa praksom podjele hrane najugroženijima.

VAKUFSKE KUHINJE

PRIJEPOLJE

U centralnoj kuhinji u Prijepolju svakodnevno se priprema hrana za korisnike iz tog grada i okolnih mjeseta. Odatle se odvozi za vakufske kuhinje u Priboru, Novoj Varoši i Brodarevu. Hrana je svježa, s kurbandskim je mesom. Pripremaju se makaroni s mesom, grah s mesom, đuveč, riža s mesom. Obroci su kvalitetni, obilni, provjereni, prema standardima. Ima i onih koji vrše dostavu i za nekoliko porodica, uglavnom starih i iznemoglih. Prema izjavama korisnika, jedino su u vakufskim kuhinjama sigurni da će imati taj jedini obrok, uz hljeb ili pitice u vrijeme Ramazana. Ako ih je, kažu, društvo zaboravilo, Hajrat i Mešihat nisu.

VAKUFSKE KUHINJE

BRODAREVO

U vrijeme velike krize, besparice, kada je malo onih koji imaju posao, vakufska kuhinja itekako znači i žiteljima Brodareva. Zahvaljuju ljudima koji su dali svoj doprinos podržavajući ovaj veliki projekt za koji treba posebno izdvajati i osigurati sredstva. Poruka za sve dobre ljude je da vakufske kuhinje shvate kao jedini način za mnoge da uopće prežive.

HAJRAT GRADI KUĆE

Od osnivanja CHR Hajrat sagrađeno više od stotinu kuća, ne samo u Sandžaku već i u BiH - u Srebrenici, Crnoj Gori – nekoliko u Rožajama, na Kosovu i drugim mjestima. Za akcije je najzaslužniji prvi čovjek Hajrata. Bilo je, kaže, mnogo rada i truda, a gdje toga nema – nema ni uspjeha. Mubarek olsun svima uz dovu da svaki hair i svaku sreću vide zbog činjenja ovako velikih djela.

PORODICA PIJUK - BRODAREVO

Hajrat u Brodarevu uselio je dvoje nemoćnih - 45 godina slijepog Mirsada i majku Fatimu. S ponosom ističu, sve je završeno za manje od dva mjeseca. Da je ovo najteža priča u Sandžaku, bez obzira što je za sve radostan dan, dokazuje to da tugu niko nije mogao skriti. Poput bebe, polako da ga ne uplaše, poveli ga do nove kuće. Sve je za Mirsada stres i patnja. I želja je bila efendije Bećirovića, velikog čovjeka, humanitarca, da ga baš on uvede u novu kuću. Hajrat se pobrinuo i da stignu efendije, predvođeni glavnim imamom iz Prijepolja. Nakon što su klanjali namaz, proučili su mevludi šerif i dovu za useljenje u novu kuću.

„Hajrat je usrećio mnoge porodice. Motiv je vjera, Kur'an, jer Muhammed s.a.v.s kaže da je najbolji insan onaj koji najviše koristi ljudima. U mnogim stvarima zabranjeno je takmičenje, osim u dobrom djelima jer je u tome hair. Pomogli smo многим porodicama, ali me ovo što smo učinili za 45 godina slijepog Mirsada i njegovu majku čini posebno sretnim“ - kaže direktor Bećirović.

HAJRAT GRADI KUĆE

HEDA MEMIĆ - SJENICA

Hajrat i dobri ljudi uselili su i samohranu majku Hedu Memić u Sjenici. Čitav svoj život bili su podstanari, pa je za bolesnog sina i sebe pokušala napraviti kuću. Počela je i dalje više nije mogla. Pozvala je Hajrat koji je odmah nabavio blokove. Od nemoćne žene koja je, kada smo je prvi put upoznali kako bespomoćno stoji na ploči otkako je akcija kre-nula, postala je potpuno druga osoba. Kako je samo lijepo učiniti druge sretnima.

HAJRAT GRADI KUĆE

PORODICA RAMIĆ - MOJSTIR

Potresna priča iz sela Mojstir kod Tutina. U ranim jutarnjim satima izgorjela kuća porodice Ramić. Babo i sin na minus 30 ostali bez svega što je stvarao čitav život. Pozvali Hajrat i akcija munjevito krenula. U Ramazanu je Hajrat uselio samohranog baba sa sinom u selu Mojstir. Za samo dva mjeseca sve je završeno. Miris iftara iz nove kuće Nedžata i Munira. A došli su i prijatelji, komšije, bratstvenici, jer bez bratstva nema ništa, što se pokazalo baš na primjeru Nedžata i Munira. Njihova kuća je lijepa, opremljena, a oni konačno sretni zahvaljujući Hajratu i svim dobrim ljudima. Hajrat je na useljenje donio i Kur'an da babo i sin uče, da žive kako Knjiga nalaže. Radost sa svima podijelio je i hafiz Jusuf iz Turske, kao i prof. Muhedin Latifović. Proučen je mevlud, ezan iz dvorišta porodice Ramić označio je iftar, a potom proučena zajednička dova.

HAJRAT GRADI KUĆE

PORODICA ČUTURIĆ - PRIJEPOLJE

Kuća je gotova za Belmu Čuturić sa troje djece u Prijepolju, u Velikoj župi. Useljenje je bilo u mubarek mjesecu Ramazanu. Kada smo ih prvi put vidjeli bili su u trošnoj kući. Akcija je krenula, zemljište su kupili džematlije iz Frankfurt, Prijepolja, Novog Pazara. Zajedno sa Hajratom iskopani su temelji, izlivena ploča, urađena cokla. Pomoć je inače stizala i u hladnim danima - zimska garderoba, hrana, sve što je tada bilo potrebno dok se čekao nastavak radova. Niko nije mogao zaboraviti suze najmlađeg sina Kadira i priču o majci koja ni za drva nije imala dok Hajrat nije pritekao u pomoć. Musafiri iz Turske i nakon Mojstira željeli su prisustvovati useljenju porodice. I ovaj smo ispit položili su zajedno.

HAJRAT GRADI KUĆE

PORODICA BEGANOVIĆ - PRIBOJ

Još jedna akcija Hjrata uspješno je privедена kraju. Četvrti useljenje u četiri mjeseca. Fuad Beganović i nana su u svom domu. Kuća je završena za samo tri mjeseca. Iz loših uslova, da su čak i bez kupatila živjeli, a tek kažu šta su pacova našli kada su rušili staru kuću, do danas prelijepo kuće u kojoj je sve novo. I nikome nije smetala vrućina, pa su svi zajedno, i komšije, i prijatelji i rodbina došli na veselje. Radost je za sve velika. Posebno za prvog čovjeka Hjrata koji je do zadnjeg izveo akciju, Zajednicu sandžačke dijaspore Holandije koja je bila inicijator, kao i čitavom Medžlisu IZ-e Priboj na čelu sa glavnim imamom Harun-ef. Eminagićem. Kako tradicija i vjera nalaže, prilikom useljenja za Fuada i nanu na poklon je dat Kur'an kako bi kuća i njeni žitelji imali svaki hair. Iz kuće je dopiralo učenje ajeta, salavati, ilahije i dova za hairli useljenje.

HAJRAT GRADI KUĆE

PORODICA AGOVIĆ - VITOMIRICA

Gradili smo i u Vitomirici kod Pećи. Sagradili smo kuću supružnicima Agović koji su, dok Hajrat nije došao, živjeli u izuzetno teškim uslovima. Počeli kuću, pa stali. Hajrat je sa hiljadu i po blokova pomogao nastavak gradnje. I ne samo što su imenjaci, već direktora Hajrata i predsjednika džemata veže i školovanje u Medresi, a srčanost i želja da pomognu spojila ih je nakon nekoliko godina. Neka i sve dobre ljude spoji ista namjera - da nastave pomagati, baš kao što su i sve ove akcije.

HAJRAT GRADI KUĆE

PORODICA ČARKADŽIĆ - KLADNICA

U Borovićima iznad Kladnice daleko od svijeta živi samohrana majka Elvira Čarkadžić sa osmoro djece. Kada smo ih posjetili, pa naši ljudi vidjeli djecu mokru i promrzlu, bez igdje ikog oko njih, koje stalno plaše vukovi, nije bilo čekanja. Danas je slika potpuno drugačija. Pored puta lijepa, ukrovljena kuća sa dva sprata - pored škole, komšija, džamije.

PORODICA SAITOVIĆ - DUGA POLJANA

Hajrat je uselio dvije sestre hrabrog srca, Umihanu i Hasimu. Na njihovu kućicu u Dugoj Poljani dograđena sobica, kuhinja, kupatilo. Akcija je krenula na poziv Tešrif-ef. Sačića. Predugo je trajala njihova patnja i borba. Allah dž.š. je dao snagu, pa su izdržale sve i surove pešterske zime preživjele. Allah dž.š. strpljivima je najavio tri radosne vijesti: da će im oprostiti, da će im se smilovati i da će ih uputiti. Za sabur velika nagrada.

HAJRAT GRADI KUĆE

PORODICA KOLJŠI - NOVI PAZAR

Hajrat je uselio i supružnike Koljši u njihovu kuću u Podbijelu. Mubarek olsun i Hajratu i svim dobrim ljudima. Neka se sada topi snijeg koliko hoće i neka pada koliko hoće kada muž i žena imaju svoje. Staru baraku ostavljaju u zaborav. A samo prije mjesec dana čovjek je započeo kuću, ali nije mogao sam. Hajrat je pomogao i kao što kaže direktor Bećirović - kada Hajrat dođe, stajanja do useljenja nema.

HAJRAT GRADI KUĆE

PORODICA BIŠEVAC - KOZNIK

U toku je akcija za porodicu Biševac iz sela Koznik iznad Bijelih Voda. Njih šestoro žive daleko od kuća. Jedine komšije su medvjedica i vukovi. Pokušali su prije četiri godine napraviti svoju kuću u Pazaru, u Pobrđu. Nažalost, kada više ništa nisu mogli učiniti pozvali su Hajrat. Akcija je krenula u avgustu. Nije još mnogo ostalo, pa da i ovi ljudi nađu smiraj. Svoji na svome. Samo fali još malo naše podrške.

PORODICA BEŠIROVIĆ - TUTIN

Ušli smo u još jednu tešku priču. Za majku Muniru Beširović sa sitnom djecom i bolesnim mužem u selu Kovače, općina Tutin. Jak vjetar puhalo je dok su se postavljali prozori i vrata, ali to nikom nije smetalo da vidi konačno kako izgleda i njihova kuća. Započeta je prije mjesec i po. Ozidana, postavljena ploča, krov, razvedena struja. Djeca se smrzavaju, ali već u martu svi se nadamo da će nastaviti sa malterisanjem i košuljicom te da će Hajrat i dobri ljudi usrećiti i ovu porodicu.

AKCIJE HAJRATA

POMOĆ BOLESNIMA

RAMIZA ŠUNDO, GORAŽDE (BIH)

Posebna priča je sudbina Ramize Šundo iz Goražda. Suđeno je bilo da direktor Bećirović na putu iz BiH u restoranu u Međeđi nađe na tekst u kojem se traži pomoć za teško oboljelu ženu. U ratu promrzla, ostala bez dva brata šehida i onda oboljela. Život je visio o koncu jer su trebala ogromna sredstva za transplantaciju bubrega. Efendija Bećirović nije dugo čekao da pokrene akciju. Prva posjeta majci Ramizi za te ljude bila je spas. Iako je trajala akcija pomoći, sa sobom donosi dvije i po hiljade eura. Poziva dobre ljude koji se priključuju akciji. Trebalo je vremena, a moralno se djelovati brzo. I Hajrat je uspio. Ramiza je otisla u Francusku, a kada je stigla ljekari su potpuno bili u čudu. Kažu, da je sačekala još dva dana otisla bi sa ovoga svijeta. Umjesto jedne operacije izdržala je tri, umjesto tri ležala je mjesec dana u tamošnjoj bolnici. Operacija je koštala više od sto hiljada eura. Danas se često javi, zahvali, pita za zdravlje efendije Bećirovića. Kažu, i ona i suprug, vrata njihove kuće za njega su uvijek otvorena.

„Imala sam dva brata, oba su poginula, ali tebe smatram kao brata“ - poručila je Ramiza direktoru Hajrata..

Ovo nije samo priča o akciji pomoći već i o prijateljstvu koje i danas traje.

ARNELA BIDŽEVIĆ, SJENICA

Potresna je priča iz Sjenice. Mala Arnela Bidžević ponovo je morala na ko zna koju po redu operaciju srca. To je priča o suzama koje se ne prestaju slijevati niz obraze svih ukućana. A žive u jednoj sobici, čitava porodica uz još dvoje teško bolesnih. Treba ispratiti Arnelu za Beograd, a niko osim Allaha dž.š. nije mogao znati da li će se i vratiti. Hajrat kreće u akciju. Svi se dobri ljudi odazivaju, novac se prikuplja, Arnela odlazi na operaciju. Istovremeno, njen baba pokušava nadograditi sobicu samo za ovu malu lijepu djevojčicu čije se srce itekako napatilo. Da sve bude spremno kad Arnela stigne. Hvala Allahu dž.š. operacija je protekla uspješno, kuća se privodi kraju. Još jedna akcija u kojoj se brzo djelovalo. Još jedan u nizu uspjeha efendije Bećirovića, njegovog tima i svih ljudi čija su srca velika kao planine.

AZRA ELESKOVIĆ, K. MITROVICA

Hajrat je u Kosovskoj Mitrovici. U akciji pomoći mladoj Azri Elesković. Nekada je ona drugima bila pri ruci, a sad ne može bez nas. Dok bolest nije uzela maha Azra je pomagala, radeći na posebnom odjelu bolnice kao pedijatrijska sestra. Sada je ona kao beba kojoj treba pomoći. Sve je prije dvije godine počelo iznenada. Misleći da je virus obavila je pretrage. Na kraju dijagnoza - karcinom debeleg crijeva sa metastazama na jetri. Liječenje je nastavila u Turskoj, zašta je trebalo mnogo novaca jer se terapije neprestano mijenjaju, prilagođavaju toku bolesti. Direktor Hajrata kada god je u mogućnosti obilazi bolesnu djevojku i njene roditelje. Opet smo podrška i finansijski i kako god treba ovoj mladoj ženi punoj volje i želje za životom. Podrška smo bili i bit ćemo kada treba ići za Tursku, do Skoplja na hemoterapije, da ima za lijekove. Veliki uspjeh CHR Hajrat za mladu ženu u njenoj borbi za život i majci koja to gleda, a ne može pomoći. Nažalost, dok pišemo ovaj tekst Azra je u veoma teškom zdravstvenom stanju. Molimo Allaha dž.š. da joj olakša i pomogne, kako njoj tako i familiji.

FIKRETA HADŽOVIĆ, SJENICA

Još jedna od mnogih potvrda da je Hajrat uz bolesne na svaki poziv. Na minus 25 stepeni Celzija, ako toga dana nije bilo i hladnije, Hajrat je krenuo na Radušića brdo iznad Sjenice. Tamo živi četveročlana porodica Hadžović u izuzetno teškoj situaciji. Nakon što je Hajrat donirao sve što je bilo neophodno za kupatilo i prozore, sada je trebao šporet jer se ionako bolesna žena sa sitnom djecom smrzavala. Ali, bilo je pitanje kako ga dotjerati do kuće. Po snijegu, brdu, gdje noge propadaju duboko nije se moglo tek tako.

Hajrat ga je donekle dovezao svojim autom, potom na konju, pa jedva nizbrdo do kuće. Majka Fikreta težak je bolesnik i neprestano treba ljekarsku njegu. Odgaja i školuje dvoje male djece. Šporet je za nju bio najveća želja.

„I za prozore i za kupatilo veliko hvala. Za šporet nemam riječi jer smo se u ovoj kući prvi put za sve ove godine konačno ugrijali“ - kaže majka Fikreta.

ADEM HODŽIĆ, ZENICA(BIH)

Hajrat se odazvao i pozivu Adema Hodžića iz Zenice. Za liječenje Hajrat je pomogao sa 300 eura, a nakon apela direktora Bećirovića naši ljudi u dijaspori za sedam dana prikupili su pet hiljada eura koliko je potrebno za njegovo dalje liječenje.

AKCIJE HAJRATA

POMOĆ U OGRJEVU

Prije hladnih dana Hajrat je u Priboju podijelio drva onima koji su u teškom materijalnom stanju, ali koje ni bolest nije zaobišla. Nije bilo ljestve slike u Priboju. Kad su mislili da neće izdržati zimu, one kojima je i najpotrebnije, Hajrat je u saradnji sa džematom Stari Grad obradovao sa ogrjevom. Inače, ovo je samo jedna od akcija na Kapiji Sandžaka. Još jedan dokaz da Hajrat i Mešihat vode računa o svakom čovjeku ponaosob, pogotovo o njegovom dostojanstvu – čovjek je čovjek, imao ili ne.

POMOĆ SAMOHRANOJ MAJCI NEBI TARIĆ, KLADNICA

Sa stadom ovaca i jagnjadi Hajrat je obradovalo samohranu majku s četvoro djece. Dotad od stoke nisu imali ništa.

„Kada me Hajrat pozvao mnogo sam se obrađovala. Meni to znači, jer su sad ove ovce moj jedini prihod kako bih opstala sa djecom. Ja nemam ništa drugo, a ne znam kako da se zahvalim Hajratu i efendiji Bećiroviću“ - poručila je tada kroz suze radosnice majka Neba Tarić.

I kćerkice su sretne. Pričale su još dugo nakon toga kako su stigle ovce i jagnjad i kako će ih čuvati i brinuti o njima.

„Zahvalujem Allahu dž.š. što mi je dao mogućnosti da pomognem ovoj porodici“ - rekao je Mirsad-ef. Bećirović.

STEONA KRAVA ZA SUPRUŽNIKE MAVRIĆ, ČITLUK, PRIBOJ

U teška vremena pozitivna priča iz Čitluka. Supružnici iz Priboja ostali su bez posla i odlučili otiti na selo. Podršku je pružio CHR Hajrat donirajući steonu kravu. Školju dvoje djece - kćerka je učenica Medrese Gazi Isa-beg u Novom Pazaru, a sin pohađa Elektrotehničku školu u Priboju. Formirali su gazdinstvo da bi osigurali opskrbu.

„Živimo od svog rada. Namjeravamo uvećati ovo što imamo i biti pravi domaćini. Zahvalujemo se donatorima koji su donirali kravu, a naročito Hajratu koji je brzo realizirao akciju“ - kaže Mujo Mavrić.

A samo nekoliko dana ranije Mujo je dolazio u CHR Hajrat i ispričao svoju priču.

„Mujo je vrijedan čovjek i on će svojim radom osigurati bolji i sretniji život“ - riječi su direktora Mirsad-ef. Bećirovića.

AKCIJE HAJRATA

SUNET 32 DJEČAKA U KRNJAČI

Hajrat i Mešihat organizirali su posebnu akciju u Krnjači, u Beogradu - sunet 32 malih koji su uslijed ratnih dejstava morali napustiti svoje domove. Nažalost, mnogi od njih su u Srbiju stigli samo s jednim roditeljem. Mnogo je jetima, pa su se u Krnjači isprepleli i radost, jer se pokazalo da o ovoj djeci ima ko da brine, ali istovremeno i tuga.

„Kada mi sunetimo našu djecu u Sandžaku pravimo veselje. Djeca izbjeglice, nažalost, daleko su od svojih kuća. Molim Allaha dž.š. da olakša njima, njihovim roditeljima, nagradi Kasim-ef. Zlatića koji je insistirao da dodemo iz Novog Pazara i obavimo ovaj vjerski čin. Molim Allaha dž.š. da nagradi i dr. Šefćeta Hajrovića koji je bez prestanka tokom čitavog dana radio. Zahvaljujem se i organizaciji koja brine o nezbrinutima“ - izjavio je nakon uspješne i zahtjevne akcije direktor Bećirović.

IFTAR DŽEMATLIJAMA U KRNJAČI

Kada se odlučivalo ko će gdje ispred ustanova organizirati iftar Hajrat rekao bit će to Beograd. Pri-premljen je za džematlije u Krnjači i Makišu, kao i za 50 izbjeglica smještenih na tom području. Direktor Bećirović, upoznajući prisutne s aktivnostima Centra i dr. Rešad-ef. Plojović, koji je čestitao i zahvalio Hajratu na projektima koje realizira, posebno u mjesecu Ramazanu, od kojih korist imaju oni kojima je pomoć najpotrebnija, naglasio je da ova ustanova Islamske zajednice ne bi imala ovoliki uspjeh u radu da nije Mirsad-efendije lično, kao direktora, koji ulaže velike napore i sopstveni ugled da bi Hajrat bio ono što jeste.

POMOĆ AZILANTIMA

Slike izbjeglica koji su utočište našli u Centru za azilante u Sjenici nikog nisu ostavile ravnodušnim. Tako je i Hajrat pomogao onima koji su zbog ratnih dejstava morali napustiti svoje domove, od garderobe do higijenskih sredstava, kao i paketa pelena za bebe. Islamske poruke i pouke su da trebamo pomagati jedni drugima, pogotovo kojima je pomoć prijeko potrebna. Akcije pomoći azilantima u Sjenici samo su korak naprijed prema Allahovom dž.š. zadovoljstvu. Poseban događaj bio je ručak kojeg je CHR Hajrat zajedno sa Zajednicom sandžačke dijaspora iz Beća priredio za više od 450 azilanata smještenih u Centru u Sjenici. Sto na kojem su bila servirana sva tri obroka, slatkiši, sokovi, ispunio je svako srce. Mithat-ef. Mujović, predsjednik Zajednice sandžačke dijaspora, uručio je sredstva prikupljena u sandžačkim džemalima. Za devedeset i jednu porodicu uručeno je po 50 eura. Ovo je, kažu, više od ručka. Znak poštovanja, uvažavanja, razumijevanja.

TAKMIČITI SE U ČINJENJU DOBRIH DJELA NAŠA JE VODILJA

Vjera nas uči da pomažemo drugima, posebno kada su glad i neimaština u pitanju. Islam naređuje da se ljudima čini dobro. Mislim da smo jedina Islamska zajednica na Balkanu koja ima kuhinje i otvorila ih je da ne bi bilo gladnih.

Na kraju godine pravimo presjeke onoga što smo uradili. Kako biste ocijenili 2017. godinu?

Centar za humanitarni rad Hajrat punim kapacitetom je radio u 2017. godini. Imali smo brojne aktivnosti. Najvažnije je, kao što javnost ne samo u Sandžaku zna, da su vakufske kuhinje radile bez problema. Potom, izgradnja kuća, pomoći bolesnima, stipendiranje učenika, studenata i jetima, donacije humanitarnih paketa. Također, organizirali smo iftare u Beogradu i drugim mjestima, u Beogradu pomogli sunećenje 32 mališana, izbjeglice iz Sirije, Pakistana, Afganistana, Libana. Možemo slobodno reći da smo radili punom parom.

U ovoj godini možete se pohvaliti i brojem kuća koje ste napravili

Do sada smo uselili, hvala Allahu dž.š., devet porodica u Brodarevu, Prijepolju, Priboru, Sjenici, Tutinu, Kosovu, Novom Pazaru. Još tri su u izgradnji i nadamo se da će biti još dvije useljene. Treba istaći da se dvije porodice nisu željele snimati, što je naše pravilo da bismo pokrenuli akciju, ali smo im pomagali na različite načine. Izgradili smo 12 kuća, što bi u prosjeku značilo svaki mjesec po jednu.

Neke akcije još traju, mada obzirom na to da je zima, iako ste stigli do unutarnjih radova, morat će sačekati ljepše vrijeme

Porodici Beširović u selu Kovače, općina Tutin, počeli smo gradnju kuće prije mjesec i po dana kada me prijatelj zamolio da počnemo akciju. Inače, u starom, hladnom podrumu živi šest članova: majka, babo koji je bolestan i četvero male djece. Rekli su samo ove godine da počnemo i da izlijemo prvu ploču, a ako Bog da, ostale radove ćemo sljedeće godine. Međutim, odgovorio sam: „Ako Hajrat bude krenuo najmanje što ćemo uraditi jeste da ćemo kuću ukroviti.“ I evo, prije neki dan ne samo da smo je ukrovali, već i postavili prozore, uradili instalacije, proveli struju. Malterisanje, košuljica, pločice morat će sačekati ljepše vrijeme. Nastavljamo na proljeće, a pored toga u Hajrat je stiglo još šest zahtjeva.

Kuće, međutim, niste gradili samo u Sandžaku već i u susjedstvu. Otkad su krenule tako velike akcije?

Hajrat djeluje devet godina. Otkako sam ja na njegovom čelu otvorili smo vakufske kuhinje 2009. godine. Već punih osam godina rade bez problema. Kuće smo gradili kako u Sandžaku, tako u BiH - u Srebrenici, Crnoj Gori - u Rožajama nekoliko izgradili, na Kosovu i drugim mjestima. Sa zadovoljstvom mogu reći da, u periodu koliko sam na čelu Hajrata, putem naše Hajrat TV pozivali smo ljudi kada bi pokrenuli akcije, odazivali su se i ukupno smo napravili više od stotinu kuća u Sandžaku i šire.

Napraviti kuću krupan je zalogaj. Nemate svojih sredstava i svojih finansija. Na koji način ste djelovali i pokazali kroz sve akcije, pogotovo ove, neraskidivu vezu između Hajrata i dijaspore?

Mirsad-ef. Bećirović

Direktor Centra za humanitarni rad Hajrat

“ Hajrat djeluje već devet godina. Najveći projekt, ističe direktor Mirsad-ef. Bećirović, jesu vakufske kuhinje. Već punih osam godina rade bez problema. Sa zadovoljstvom, ističe, otkako je na čelu Hajrata, što se tiče cjelokupne organizacije, putem Hajrat TV i danas se pokreću akcije, odazivaju Bošnjaci širom Sandžaka i dijaspore, tako da je od 2009. godine izgrađeno više od stotinu kuća, ne samo na ovom prostoru. Hajrat pomaže na sve načine. Pritom, pogotovo kada su glad i neimaština u pitanju niko ne gleda na ime i prezime.

Hvala Allahu dž.š. imamo dobru saradnju sa džematlijama, ljudima iz dijaspore koji gledaju naše emisije četvrtkom od 20 sati, kao i priloge u Dnevniku Sandžak TV, koje ponekad emitujemo čak i četiri tokom sedmice. Njima ih linkom prosljedim na naše grupe i velika mi je čast i zadovoljstvo sarađivati sa takvim ljudima koji odmah na naš poziv reaguju, pa onoliko koliko su u mogućnosti daju svoj doprinos. To su ljudi iz Austrije, Švicarske (džemati Vecikon i Ebikon), Luksemburga, Berlina, Švedske, Francuske, Zajednice sandžačke dijaspore Holandije i želim se svima zahvaliti, a posebno grupi Bošnjaka iz Frankfurta koji zasta svaku našu akciju podrže. Bez toga, Hajrat bi radio u mnogo težim uvjetima i mnogo bi se više trudili. Koristim ovu priliku da se zahvalim svima u Sandžaku i dijaspori koji na bilo koji način pomaju naše akcije. Molim Allaha dž.š. da ih nagradi, podari svako dobro, ukabuli njihova djela, uveća nafaku i pokloni Džennet.

Da podsjetimo, kako je došlo do formiranja Hajrata?

Hajrat je ustanova pri Mešihatu Islamske zajednice u Srbiji, koji je inače razvio mnoge resore. Prije osnivanja Hajrata, Islamska zajednica pomagala je kroz neke druge aktivnosti. Ekonomski situacija u Sandžaku izuzetno je teška. Fabrike su zatvorene, mnoge čak i 20 godina, a nijedna pritom nije otvorena. Zamislite kako je tim ljudima. Sta im je ostalo, da odu ili da ostanu. Neko o njima mora voditi brigu. Obzirom na to da nas naša vjera islam uči da moramo voditi računa o onima koji nemaju i da ih prije svega nahranimo, smogli smo snage 2009. godine otvoriti prvo kuhinje. Najzaslužniji za otvaranje vakufskih kuhinja je muftija Muamer-ef. Zukorlić, koji je u to vrijeme bio na čelu Islamske zajednice, a danas je narodni poslanik u Skupštini Srbije. Na njegov prijedlog i počele su sa radom. Danas muftija dr. Mevlud-ef. Dudić aktivno podržava i promovira njihov rad.

U vakufskim kuhinjama hrani se više od dvije i po hiljade ljudi u Novom Pazaru, Tutinu, Sjenici, Prijepolju, Priboru, Novoj Varoši i Brodarevu. Ne gledamo na nacionalnost već su vrata naših kuhinja otvorena za sve kojima je pomoć neophodna. Mogu doći, uzeti svoj zalogaj, nahraniti porodicu. Svakog dana obrok je svjež, sa kurbanskim mesom. Hrana je raznovrsna, te se trudimo da isto što bismo pravili kod svojih kuća napravimo i za osobe kojima je to, nažalost, i jedini obrok kojeg imaju i jedini hljeb kojeg dobiju, a za Ramazan vruće pitice, pa nastojimo, koliko god smo u mogućnosti, što više hljeba da odnesu svojim kućama.

Zanimljivo, čak i kada su islamski mubarek dani, sve što podijelite muslimanima dajete i njihovim komšijama druge vjeroispovijesti.

Ja sam rekao da nas vjera uči da pomažemo drugima, posebno kada su glad i neimaština u pitanju. Islam naređuje da se ljudima čini dobro, da im se pomaže. Mislim da smo jedina Islamska zajednica na Balkanu koja ima kuhinje i otvorila ih je da ne bi bilo gladnih.

Kako održavati njihov rad i omogućiti opstanak vakufskih kuhinja?

CHR Hajrat finansira se od dobrovoljnih priloga kako ljudi iz Sandžaka tako i iz dijaspore. Prije svega, svi zaposleni u Islamskoj zajednici dužni su jedan posto izdvajati za vakufske kuhinje ili za Hajrat. Također, procent vitra i zekata ide za vakufske kuhinje. Mešihat je donio odluku da se svake treće džume postavi sedžada za održavanje vakufskih kuhinja. Uz pomoć Allaha dž.š. i izgrađenu svijest vjernika ne samo u Sandžaku uspijevamo već skoro devet godina održati rad vakufskih kuhinja.

U Muftijstvu beogradskom, novosadskom, preševskom uživate ugled i podršku. Da li zbog toga što ste Vi njima bili podrška kada je bilo neophodno, posebno u jeku izbjegličke krize?

Mnogo je onih koji su spas od rata tražili bježeći iz svojih zemalja i našli se u tranzitu kroz Srbiju. Pomagali smo im u odjeći, obući, pripremali za njih iftare, ručak u vrijeme Bajrama. U Beogradu, u kampu u Krnjači, osunetili smo 32 mališana. Pomažemo i džematinama u Beogradu, Vojvodini i drugim mjestima jer im je neophodna naša pomoć. To su dobri ljudi, dobri vjernici koji se odazivaju Allahovom pozivu. Jednostavno, imamo obavezu prema njima, pa smo pored ovog što sam rekao dijelili pakete i odazivali se na sve njihove molbe. Smatram to, jednostavno, vjerskom obavezom.

Hajrat, i pored akcija koje vodi, spaja ljudе. Interesantna je priča kada se susrećete sa svojim imenjakom nakon mnogo godina i to na njegov poziv da podržite akciju izgradnje kuće u Vitomirici za porodicu koja je, dok se niste uključili, živjela u izuzetno teškim uslovima. Vaša funkcija je humana, ljudska, plemenita. Sa sobom nosi sve osobine koje smo u ovim teškim vremenima, nažalost, zaboravili.

Hvala Allahu dž.š., to je moj kolega Mirsad-ef. Demirović. Zajedno smo pohađali Medresu u Prištini. Sudbina je bila da on bude imam u Vitomirici, jednom mjestu na Kosovu, a ja sam nakon završenog školovanja počeo raditi u Novom Pazaru. Gledao je naše emisije putem interneta, pozvao me preko jednog prijatelja, objasnio da je on lično pokrenuo akciju sa džematlijama, ali da su stali i da im treba pomoći. Odazvao sam se, otisao i video da je urađen samo temelj i prva ploča. Donirali smo blokove za dalji nastavak radova. Nakon desetak dana obavijestio me da otako je Hajrat snimio emisiju ljudi su se odazvali, obezbijedili sve, čak i krov. Odlazio sam i kasnije kada je kuća ukrovljena i kada je trebalo početi s unutrašnjim radovima. Pomogli smo donacijom malterisanje, na naše pozive ljudi su se odazivali i hvala Allahu dž.š. prije nekoliko mjeseci smo i tu porodicu uselili. Za petočlanu porodicu sa troje male djece obezbijedili smo krov nad glavom. Nas veže vjera, ljudskost, karakter da zajednički djelujemo i radimo bez obzira gdje se nalazimo. Moj je stav da se pomogne bez obzira na udaljenost i tu sam kome god treba pomoći, naravno, koliko smo u mogućnosti. Trenutno iz BiH imamo najmanje deset zahtjeva da se pomogne, nekima za liječenje, nekima da se napravi kuća, za neke osigura stipendija.

Kada bi Vas neko u ovom trenutku pitao koliko ste djece stipendirali, koliko računa platili onima koji nisu bili u prilici, koliko ste bolesnima pomogli, šta biste odgovorili?

Tačan broj ne znam jer je mnogo toga. Dosad smo stipendirali više od stotinu studenata, nekome punu stipendiju, nekome pola, nekome jednokratnu. Što se bolesnih osoba tiče, takvih je danas mnogo koji nemaju sredstava za liječenje. Neke bolesti iziskuju operacije koje se jedino u inostranstvu mogu obaviti. I tu smo se rado uključivali. Posebno sam ponosan na primjer porodice Šundo iz Goražda gdje sam lično bio pokretač da se pomogne. Radilo se o transplantaciji bubrega. Žena je oboljela još u toku rata u BiH, promrzla, uz sve ostala i bez dva brata šehida. Ostala je bez oba bubrega, svakoga dana je odlazila u Sarajevo na dijalizu i vraćala se. Tražila je pomoć. Transplantacija je trebala biti obavljena u Francuskoj. Prvo sam ponudio pomoć iz Novog Pazara, a nakon toga pozvao naše ljudе na akciju. Uspjeli smo - žena je otišla i sada sretno živi. Često se javi, zahvali, pita za moje zdravlje i vrata njihove kuće za mene su uvijek otvorena. To je posebna nagrada, zadovoljstvo i priznanje. A u to vrijeme bila je na ivici. Ljekari u Francuskoj su rekli da je sačekala još dva dana, otišla bi sa ovoga svijeta.

Ovo je samo jedan od primjera da Vas čak i ne trebaju pozvati, već da sami vidite, rasipitate se, pokrenete akciju i djelujete. Inače, skromni ste u svojim izjavama, pa niste baš ispričali kako ste za slučaj čuli tokom puta. U restoranu ste slučajno prelistavali jedan bh. dnevni list, vidjeli poziv za pomoć, tu ste pitali i pokušali saznati za slučaj Ramize Šundo.

U restoranu „Almy“ u Međeđi u novinama je pisalo *Apel za porodicu Šundo*. Pitao sam konobara i ispostavilo se da je riječ o njegovoj snahi. Ispričao je čitavu situaciju i rekao: „I marka je za uhar samo da se pomogne.“ Predstavio sam se, dao broj, ali vrijeme je prolazilo, нико se nije javljaо. Opet sam naišao, isti čovjek je bio tu i nisam odustao. Tražio sam njen broj telefona, rekao da radim humanitarni posao i da želim pomoći. Rekao sam i da je naš način rada da snimimo, napravimo priču, objavimo na Hajrat TV, pa ako ste spremni, a ja jesam, da krenemo u akciju. Krenuo sam u Goražde sa dvije i po hiljade eura. Iako su oni već prikupljali sredstva, to je bila najveća cifra koja im je tada pristigla. U međuvremenu, dok je trajala akcija trebalo je prikupljati analize krvi i obaviti sve pretrage neophodne da bi krenula za Francusku. Nakon dvije godine zazvonio je telefon u tri sata ujutro. Njen suprug tada javlja: „Mirsade, Ramizi je stigao poziv da ide za Francusku.“ Kako ništa u životu nije slučajno, desilo se da sam baš te večeri bio u Sarajevu. Ujutro, nakon sabah namaza krenuo sam na aerodrom da ih ispratim i poželjam hairli put. Kada me ugledala, jednostavno se izgubila. Zagrlila me i rekla: „Imala sam dva brata, oba su poginula, ali tebe smatram kao brata.“ Po njihovom povratku, sa mojim timom otišao sam na slatku kahvu i imali smo razloga da se radujemo. Prijе svega, hvala Allahu dž.š. da je uz Njegovo pomoć jedan život spašen.

Vi niste spasili samo jedan život. Ko nije radio sa Vama i ko nije video na koji način funkcionirate i koliko sebe pritom dajete taj do kraja možda ni ne može razumjeti. Mogu s punim pravom da kažem, jer sam dio Vašeg tima, da Vi srcem i dušom radite. Jednoj majci koja je bila na samrti, a pored nje dvoje djece, na sankama ste vozli šporet na drva u jed-

HVALA SVIM SARADNICIMA

„Zahvaljujem se mojim saradnicima, koordinatorima Mehu-ef. Fejzoviću u Tuttinu koji daje maksimum da se rad vakufske kuhinje u tom gradu održi. Također, Mensur-ef. Hamidoviću u Sjenici, u Prijepolju Aref-ef. Durakoviću, glavnom imamu, koji je bio koordinator Hajrata nekoliko godina. Zahvaljujem se i Admir-ef. Gojaku, zatim sadašnjem koordinatoru Alen-ef. Durakoviću, glavnom imamu Medžlisa IZ-e Nova Varoš Ismet-ef. Bihorcu, u Priboru Jasmin-ef. Eminiću, svim medžlisima i predsjednicima medžlisa. Zahvaljujem i koordinatoru za Južni Sandžak, Almiru Muratoviću, gdje Hajrat ima predstavništvo sa sjedištem u Rožajama i redovno pomaže ugroženom stanovništvu na području čitave Crne Gore. Pomoć se sastoji, između ostalog, u odjeći, obući, podjeli humanitarnih paketa sa životnim namirnicama i sredstvima za higijenu, kao i kurbanskom mesu. Zahvaljujem i Dževadu Mujezinoviću, velikom aktivistu i čovjeku širokog srca. Njegovim zalaganjem, radom i trudom pomogli smo mnogim porodicama u Brodarevu. Također, želim zahvaliti i Ženskoj mreži CHR Hajrat na čeli sa prof. Melihom Preljević, osobljju koje radi u vakufskim kuhinjama svakodnevno pripremajući svježu hranu. Zahvaljujem i Sandžak TV koja nas prati i podržava naš rad“ - kaže direktor CHR Hajrat Mirsad-ef. Bećirović.

nom selu visoko iznad Sjenice. U Kladnici ste, gdje nema žive duše, a bila je hladna zima, na visini većoj od hiljadu metara nadmorske vidine, odnijeli pomoć i pokrenuli akciju izgradnje kuće za samohranu majku sa osmoro djece. Za Vas nema nemogućih uvjeta za djelovanje. Koliko je teško, recimo, nabaviti materijal, dovesti mješalicu u dvorište, obradovati ljudе blokovima?

Prije svega, to je Allahova pomoć i volja da daje tu snagu i energiju da radimo i kada je kiša i snijeg. Ovaj posao nije sezonski. Odazivamo se kada god je potrebno bez obzira na vremenske (ne)prilike. U Sjenici je tada bilo minus 30 stepeni Celzija. Našim kolima nismo mogli već smo našli konja, pa dotjerali tako šporet. I danas me ta žena nazove i zahvali se. Kaže, otkako je Hajrat došao sa šporetom prvi put smo se ugrijali u ovoj kući. Sto se Kladnice tiče, uradili smo dva sprata. Postavljeni su prozori i vrata, provedena je struja i malo je ostalo da i njih uselimo kao što smo i mnoge druge. Radili smo, nismo se žalili, za nas ne postoji ni subota ni nedjelja. Kod nas je radno vrijeme od ranog jutra, pa do kasno uvečer, sve dok ne završimo. Nikada nismo gledali na sat. Mi jednostavno radimo non-stop.

Kakvi su planovi za 2018. godinu?

Prije svega, nastaviti ćemo s radovima, prvenstveno na održavanju funkciranja vakufskih kuhinja gdje više od 70 posto sredstava odlazi za njihov rad. Treba nabaviti namirnice, hleb, platiti struju, radnike, nabaviti gorivo da bi se hrana odvezla do korisnika, pogotovo iz Prijepolja odakle se svakoga dana vozi za Pribor, Novu Varoš i Brodarevo. Nastaviti ćemo i sa izgradnjama kuća, pomagati bolesnima, obezbijediti stoku, kao što smo deset krava u različitim područjima, te stado ovaca porodici Tarić u Kladnici, a znate da je život bez stoke na selu nemoguć. Da napomenem, pomagali smo i kada su bile poplave u Srbiji i BiH, pomažemo i ljudima za ogrjev, uz Allahovu pomoć, koliko smo kadri i moćni. Ovo je prilika da se zahvalim svim radnicima u Hajratu i zamolim Allaha dž.š. da ih nagradi i podari svako dobro jer smo i kisnuli i smrzavali se i na kraju bili sretni kada smo uspjeli pomoći nemoćnima. Molim Allaha dž.š. da nagradi sve one koji su pomagali, odazivali se na naše pozive, da dobra djela nađemo na Sudnjem danu kada nam to bude i najpotrebnije. Allah dž.š. u Kur'antu kaže: „Takmičite se u činjenju dobrih djela.“ To je naša vodilja.